

151

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ ZDROWIA

z dnia 1 czerwca 1953 r.

w sprawie higieny pracy w zakładach wytwarzających papę smołowcową i używających paku i smoły pogazowej przy produkcji.

Na podstawie art. 2 ust. 1 lit. a) i ust. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U z 1928 r. Nr 35, poz. 325 i z 1950 r. Nr 36, poz. 330) oraz art. 2 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. Nr 78, poz. 676) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze dotyczy higieny pracy w zakładach wytwarzających papę smołowcową i używających paku i smoły pogazowej przy produkcji.

§ 2. Do pracy przy transporcie i stosowaniu paku mogą być dopuszczone osoby po uprzednim zbadaniu ich przez lekarza przemysłowego; badanie lekarskie powinno uwzględnić również uczulenie osobnicze.

§ 3. Pracownicy przed dopuszczeniem do pracy powinni być dokładnie pouczeni przez kierownictwo zakładu pracy o tym, jak należy pracować przy paku, aby uniknąć schorzeń zawodowych.

§ 4. Pomieszczenia pracy nie mogą znajdować się w szopach ani w budynkach prowizorycznych.

§ 5. Pomieszczenia pracy powinny być zaopatrzone w urządzenia przewietrzające, zapewniające odprowadzanie oparów i dymów, jak również dopływ czystego powietrza. Pomieszczenia te powinny mieć wystarczający dopływ rozproszonego światła dziennego, wyłączający bezpośrednie działanie promieni słonecznych, a w po-

rze ciemnej powinny mieć dostateczne oświetlenie sztuczne.

§ 6. Pomieszczenia pracy powinny być w porze zimnej równomiernie ogrzane.

§ 7. Pak powinien być transportowany w opakowaniu w beczkach blaszanych lub drewnianych albo w postaci gotowej płynnej masy impregnacynnej w cysternach.

§ 8. Pak na terenie zakładu pracy powinien być składowany w przeznaczonych na ten cel pomieszczeniach. Składanie paku luzem na podwórzu jest zabronione.

§ 9. Prace narażające na działanie paku przy rozbijaniu i przenoszeniu powinny być dokonywane po zachodzie słońca i powinny być zakończone w takim czasie, aby pracownicy mieli możliwość dokładnego obmycia się przed wschodem słońca.

§ 10. Prace narażające na działanie pyłu paku należy wykonywać w kombinezonach pyłoszczelnych i w bieliźnie, dostarczanej przez zakład pracy. Przy pracach tych należy nakładać na głowę i ramiona kaptur, a na ręce rękawice brezentowe. Oczy należy chronić okularami w oprawie z osłonami bocznymi ściśle przylegającymi do twarzy.

§ 11. 1. W razie narażenia nie odkrytych części ciała na działanie pyłu paku pracownicy powinni uży-

wać dostarczonej im przez zakład pracy pasty ochronnej o następującym składzie:

żelatyna biała	— 2 g,
krochmal pszenny	— 5 g,
płyn Burowa	— 15 g,
gliceryna	— 54 g,
tlenek cynku	— 3 g,
glina biała lub czerwona	— 25 g,
ochra	— 0,4 g

lub innej o podobnym działaniu.

2. W przypadkach znacznego narażenia na działanie pyłu paku należy nacierać skórę pastą zawierającą węgiel aktywowany zmieszany w równych częściach z gliceryną.

3. Pasty określone w ust. 1 i w ust. 2 należy zmywać po pracy ciepłą wodą.

§ 12. Pak i materiały izolacyjne zawierające pak należy przy załadowywaniu i wyładowywaniu zlewać wodą. Wagony i środki transportowe po wyładowaniu paku należy dokładnie zmyć wodą.

§ 13. Załadowywanie paku do kotłów do topienia masy impregnacyjnej powinno być zmechanizowane.

§ 14. Pomieszczenie do topienia masy impregnacyjnej powinno być oddzielone od innych pomieszczeń pracy.

§ 15. Kotły do topienia masy impregnacyjnej powinny być szczelnie obudowane i zaopatrzone w skutecznie działające wyciągi kominowe lub inne urządzenia wyciągowe.

§ 16. Zanurzanie tektury do wanny powinno być zmechanizowane. Do czasu zmechanizowania wanny powinny być zaopatrzone w osłony zapobiegające pryskaniu.

§ 17. Pracownicy zatrudnieni przy kotle i wannie powinni używać ochronnych rękawic. Do smarowania odkrytych części ciała, narażonych na pryskanie, pracownicy powinni otrzymywać pasty ochronne lub lanolinę.

§ 18. Posypywanie papy piaskiem lub talkiem powinno odbywać się w sposób zmechanizowany, przy pomocy urządzeń zhermetyzowanych.

§ 19. 1. Na każdym 5 pracowników jednej zmiany powinna przypadać jedna umywalka z ciepłą wodą. Ponadto powinna być urządzona sala natryskowa, w której na każdym 5 pracowników jednej zmiany powinno przypadać co najmniej 1 sitko natryskowe.

2. Do wstępnego zmywania ze skóry smoły i paku należy używać olejów roślinnych.

§ 20. Każdy pracownik powinien otrzymywać rękawik do własnego użytku, zmieniany nie rzadziej niż co 3 dni, oraz mydło.

§ 21. Szatnia na odzież specjalną powinna być oddzielona od szatni na odzież osobistą.

§ 22. Odzież specjalna, bielizna, rękawice i kaptury powinny być prane, czyszczone i naprawiane przez zakład pracy i codziennie zmieniane na czyste.

§ 23. Pracownicy powinni być pod stałą opieką lekarską. Zakłady pracy stosujące pak powinny posiadać stałego lekarza przemysłowego. Lekarz powinien prowadzić karty zdrowia pracowników. Badania lekarskie powinny odbywać się nie rzadziej niż co 6 miesięcy, o ile lekarz przemysłowy nie zarządzi badań częściej. Przeglądu stanu zdrowia lekarz powinien dokonywać co najmniej raz na miesiąc. Lekarz przemysłowy kieruje pracownika w razie potrzeby na badania specjalistyczne do ośrodka badań chorób zawodowych.

§ 24. Tekst niniejszego rozporządzenia powinien być wywieszony w pomieszczeniach pracy w miejscu widocznym.

§ 25. Dla istniejących w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zakładów pracy, określonych w § 1, odracza się stosowanie następujących przepisów:

§§ 4, 5, 6, 7, 8, 13, 15, 18, 19 ust. 1 i § 21 na okres trzech lat,

§§ 9, 14 i 16 — na okres dwóch lat.

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
St. Zawadzki

Minister Zdrowia: w z. B. Kożusznik